

XVII-asis Pilaitės poezijos pavasaris „PAVASARIO DELNUOSE UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir rašytojo Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms

Rimtautas Špokas kilęs iš Šiaulių – keramikas, nevengiantis tapyti, vienas ženklesnių Nepriklausomybės laikų netikusių valdininkų karikatūristų – reta pilietiškos Pilaitės bendruomenės ar Lietuvos žaliųjų judėjimo (LŽS) protesto akcija išsivertė be jo pagalbos. Su savo eilėmis debiutavo 2004-ųjų metų Pilaitės poezijos pavasariui skirtame leidinyje „Pilaitės giesmininkai“. Po ilgos pertraukos vėl sugrįžo prie poetinės kūrybos. Šiuo metu gyvena Balsiuose.

Pasaulio paribys

Susitiko jos pasaulio paribys
Pasikalbėti, o gal ir šiaip, ir paplepėti
Kas joms beliko, koks tūlas praeivis pasakys.
Tas namas gal ir nebuvo paribys
Suklypusios langinės ir rastai apipuvę
Kai kur ir paramstyti gal neblogai jau būtų buvę.
Pavėsyje ramu, ir saulė lyg užutėkyje kur pasislėpus,
dar glosto nerimastingą dangų.
Jų žvilgsniai seka dangų, skaičiuoja debesis, kurių kažkada jau nebebus.
Ištirps jie, išsilakios kaip tos mintys jų neramios.
Nerūpi joms tas užkampis.
To namo laiptai, ir šuo prie slenksčio gulintis,
jau alkanas kelias dienas.
Tos mintys, gyvenimas neišsakytas ir daugelio lig šiol nesuprastas,
krūtinėje nesutelpa, ir nesutilps gal niekada.
O Dieve, į ką mums atsiremti?
Tarpusavyje mintys susipynusios, jausmai negalintys sutilpti,
ir žvilgsniuose lyg tuštuma.
Nenoras kitą išklaudyti...
Suklupti? Ir vėl dvejonė. Nusvyra rankos,
vėl viltis panyra į beribę tamsą, į nežinią, matyt.
Tie debesys pasislepia už namo stogo.
Ir šuo begaudantis muses dar tikisi gal ko užkramtyti.
Nesiriša tos mintys, ir pokalbis dar neįvykęs.
Tik keliai linksta, žemė vis arčiau širdies.
Ir kas ką besakys...
O Dieve, juk priklaups prieš Tave kiekvienas kelias.
Pavargusi širdis Tavoj širdy tik amžinybėje atsiilsės.
Ir dangaus mėlį,
Ir vasaros laiką vėl pakeist sava linkme,
Tarytum ašarų pakalnėj
Lyg vis kasytumeis it atbula ranka,
Ir vėjo gūšiai pranašauja lietu
Sodrumo lyg užtekty, bet kitiems – jo vis dar negana.